

RETTENS DOM (Femte Afdeling)
11. december 2001 *

I sag T-46/00,

Kvitsjøen AS, Fosnavag (Norge), ved advokats K. Storalm, J. Hoekstra og G. Vanquathem, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved T. van Rijn, som befuldmægtiget, bistået af avocat F. Tuytschaever, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 22. december 1999 om at tilbagekalde det norske fiskerfartøj *Kvitsjøen's* licens og særlige tilladelse til fiskeri i EF-farvande og om ikke at udstede sådan licens og særlig fiskeritilladelse til *Kvitsjøen* før den 30. juni 2000,

* Processprog: nederlandsk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J.D. Cooke,

justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 8. maj 2001,

afsagt følgende

Dom

Relevante bestemmelser

- ¹ Artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 50/1999 af 18. december 1998 om fastsættelse for 1999 af visse foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, som finder anvendelse på fartøjer, der fører norsk flag (EFT 1999 L 13, s. 59), har følgende ordlyd:

»Fartøjer, der fisker i henhold til de i artikel 1 fastsatte kvoter, skal overholde de bevarelses- og kontrolforanstaltninger og øvrige bestemmelser, der gælder for fiskeriet i de i artikel 1 nævnte zoner.«

2 Artikel 3, stk. 7 og 8, i forordning nr. 50/1999 bestemmer:

»Licensen og den særlige fiskeritilladelse tilbagekaldes i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning.

Der udstedes i en periode på op til tolv måneder ikke licens og særlig fiskeritilladelse til fartøjer, for hvilke forpligtelserne i henhold til denne forordning ikke er overholdt.«

3 I bilag I, fodnote 14, til forordning nr. 50/1999 er det anført, at »fangster af tunge er begrænset til bifangster«.

4 Artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 894/97 af 29. april 1997 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne fastsætter:

»Det er forbudt at anvende anordninger, der bevirker, at maskerne i nogen del af et redskab trækkes sammen eller på anden måde rent faktisk formindskes.«

5 Rådets forordning (EF) nr. 1447/1999 af 24. juni 1999 om fastsættelse af en liste over de former for adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EFT L 167, s. 5), nævner bl.a., i bilaget til forordningen, punkt D, som én af disse former for adfærd »[a]nvendelse eller opbevaring om bord af forbudte fangstredskaber eller anordninger, der har indflydelse på redskabernes selektivitet«.

- 6 Artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser (EFT L 171, s. 7) har følgende ordlyd:

»1. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om alle konstaterede overtrædelser vedrørende et fartøj, der fører et tredjeland's flag.

2. Efter at den i stk. 1 nævnte underretning er givet, kan Kommissionen suspendere eller tilbagekalde fiskerilicensen og den særlige fiskeritilladelse, der er udstedt til det pågældende fartøj [...] og kan ligeledes beslutte ikke fremover at udstede en fiskerilicens og eller en særlig fiskeritilladelse til fartøjet. Kommissionens beslutning meddeles det pågældende tredjeland.

3. Kommissionen meddeler straks de berørte medlemsstaters kontrolmyndigheder de forholdsregler, den har truffet i henhold til stk. 2.«

- 7 Artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2943/95 af 20. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1627/94 (EFT L 308, s. 15) bestemmer:

»Medlemsstaterne giver underretning om alle konstaterede overtrædelser [...] med angivelse af fartøjets navn, dets ydre identifikationsmærke, dets internationale radiokaldesignal, det pågældende tredjeland, skibsførerens og rederens navn og adresse, en detaljeret beskrivelse af de konstaterede forhold, strafferetlig forfølgning, administrative sanktioner eller andre foranstaltninger, der er truffet, samt enhver endelig afgørelse, der er truffet af en instans i denne forbindelse.«

8 Af samme forordnings artikel 6 fremgår:

»1. Kommissionen gennemgår alle underretninger om konstaterede overtrædelser, begået af fartøjer, der fører et tredjeland's flag, og vurderer alvoren heraf under hensyntagen til de strafferetlige og administrative afgørelser, der er truffet af medlemsstaternes myndigheder, og til den økonomiske fordel, rederen kunne have opnået, samt konsekvenserne af de konstaterede forhold for fiskeressourcerne.

Med forbehold af bestemmelserne i fiskeriaftalen med det pågældende tredjeland kan Kommissionen med hensyn til det pågældende fartøj, efter at have givet rederen lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger til den påståede overtrædelse, alt efter hvor alvorlig overtrædelsen er, træffe afgørelse om:

— suspension af den særlige fiskeritilladelse

— tilbagekaldelse af den særlige fiskeritilladelse, eller

— udelukkelse af det pågældende fartøj fra den liste over fartøjer, der kan opnå en særlig fiskeritilladelse for det følgende kalenderår.

2. Kommissionens afgørelse træffes først 15 dage efter rederens modtagelse af meddelelsen om den påståede overtrædelse.«

Faktiske omstændigheder

- 9 Sagsøgeren, Kvitsjøen AS, er et norsk selskab, hvis registrerede formål består i udrustning af fartøjer til havfiskeri med gevinst for øje samt udøvelse af hermed forbundet handels- og industrivirksomhed.

- 10 Ved beslutning af 2. februar 1999 udstedte Kommissionen i medfør af artikel 3 i forordning nr. 50/1999 en licens og en særlig fiskeritilladelse til det norske fiskerfartøj M-600-HOE *Kvitsjøen*, i henhold til hvilke dette i 1999 fik ret til at fiske efter torsk, kuller, rødspætte og hvilling i ICES-underafsnit IV og sej i ICES-underafsnit IIIa og IV.

- 11 Ved en kontrol foretaget på havet den 7. oktober 1999 konstaterede den almindelige inspektionstjeneste ved det nederlandske ministerium for landbrug, naturforvaltning og fiskeri (herefter »den almindelige inspektionstjeneste«), at der om bord befandt sig indvendige fangstposer, som bevirker indsnævring af netmaskernes bredde til under den lovlige bredde på 100 mm. Der konstateredes en gennemsnitlig maskebredde på 47 mm på den fangstpose, der var fastgjort om bagbord, og en gennemsnitlig maskebredde på 45 mm på den fangstpose, der var fastgjort om styrbord. Efter disse konstateringer blev fartøjet eskorteret til havnen i Harlingen (Nederlandene), hvor fangsten blev beslaglagt. Fangsten (8 210 kg) bestod i det væsentlige af tunge (3 640 kg) og rødspætte (4 288 kg).

- 12 Ved skrivelse af 13. oktober 1999 underrettede den almindelige inspektionstjeneste Kommissionen om denne hændelse og om, at det var blevet ført til protokols, at *Kvitsjøen* havde overtrådt fællesskabsbestemmelserne om fiskeri.

- 13 Ved samme skrivelse underrettede den almindelige inspektionstjeneste endvidere Kommissionen om, at det den 1. oktober 1999 var blevet ført til protokols, at der var mistanke om, at *Kvitsjøen* havde foretaget direkte fiskeri efter tunge. Ved

løsningen i Harlingen havn var det kommet for en dag, at fangsten (9 273 kg) hovedsageligt bestod af tunge (4 605 kg), foruden rødspætte (3 902 kg) og andre fiskearter (766 kg).

- 14 Ved skrivelse af 14. oktober 1999 henlede Kommissionen indledningsvis sagsøgerens opmærksomhed på, at det i henhold til artikel 1 og 2 i forordning nr. 50/1999 skulle overholde de bevarelses- og kontrolforanstaltninger og øvrige bestemmelser, der gælder for fiskeri i EF-farvande, og at fangster af tunge i forbindelse med fiskeri, der ikke specifikt er nævnt i forordningens bilag I, skulle begrænses til bifangster. Dernæst understregede Kommissionen, at det i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 894/97 er forbudt at anvende anordninger, der bevirker, at maskerne i nogen del af et redskab trækkes sammen eller på anden måde rent faktisk formindskes.
- 15 Ved samme skrivelse gjorde Kommissionen endvidere sagsøgeren opmærksom på de oplysninger, den havde modtaget fra den almindelige inspektionstjeneste om fundet om bord af indvendige fangstposer, som indsnævrer netmaskernes bredde til under den lovlige bredde, og om de forholdsvis store fangster af tunge.
- 16 Endelig anførte Kommissionen i skrivelsen, at den i medfør af artikel 3, stk. 7 og 8, i forordning nr. 50/1999 ville indlede den procedure, der er fastlagt i artikel 6 i forordning nr. 2943/95, med henblik på — i betragtning af overtrædelsens grovhed og den økonomiske fordel, som rederen kunne have opnået af de konstaterede forholds skadelige konsekvenser for rødspætte- og tungebestandene i ICES-undersøgningsområdet IV — at tilbagekalde *Kvitsjøen's* licens og særlige fiskeritilladelse med virkning for disses tilbageværende gyldighedsperiode, samt at den hverken ville udstede en ny licens eller en ny særlig fiskeritilladelse før den 30. juni 2000. Kommissionen afsluttede skrivelsen med at gøre sagsøgeren opmærksom på, at selskabet i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 2943/95 kunne meddele Kommissionen sine bemærkninger til den begærede overtrædelse inden for en frist på ti dage efter modtagelse af skrivelsen.

- 17 Ved skrivelse af 15. oktober 1999 bekræftede fiskeridirektoratet under det nederlandske ministerium for landbrug, naturforvaltning og fiskeri over for Kommissionen de overtrædelser, der var blevet konstateret af den almindelige inspektionstjeneste, samtidig med at den underrettede Kommissionen om visse mistanker om tidligere ulovligheder begået af *Kvitsjøen*.
- 18 Som svar på Kommissionens skrivelse af 14. oktober 1999, der var blevet modtaget den 22. oktober 1999, gav sagsøgeren ved skrivelse af 1. november 1999 udtryk for sin beklagelse over at have udøvet fiskeri med ulovlige netmaskestørrelser og anførte, at eftersom man gennem beslaglæggelsen af fangsten allerede havde frataget selskabet det økonomiske udbytte af overtrædelser, ville en tilbagekaldelse af licensen stå i misforhold til den begåede overtrædelse.
- 19 Ved skrivelser af 22. december 1999 meddelte Kommissionen sagsøgeren (SG(99)D/10761) og, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 1627/94, Norges Faste Repræsentation i Bruxelles (SG(99)D/10760), sin beslutning om at tilbagekalde *Kvitsjøen*'s licens og særlige fiskeritilladelse fra den femte dag efter skrivelsens dato at regne og om ikke at udstede en ny licens eller en ny særlig fiskeritilladelse før den 30. juni 2000 (herefter »den anfægtede beslutning«). Myndighederne i de berørte medlemsstater, nemlig Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Irland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Kongeriget Nederlandene modtog ligeledes meddelelse om beslutningen.

Retsforhandlingerne og parternes påstande

- 20 Det er under disse omstændigheder, at sagsøgeren, ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 28. februar 2000, har anlagt nærværende sag.

21 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at åbne den mundtlige forhandling. Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens spørgsmål under det offentlige retsmøde den 8. maj 2001.

22 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

— Følgelig annulleres den anfægtede beslutning.

— Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende bestemmelser.

23 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionen frifindes.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Realiteten

- 24 Sagsøgeren har til støtte for sine påstande i det væsentlige gjort fire anbringender gældende, hvoraf det første anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til kontradiktion og af »princippet om offentlighed i forvaltningen«, det andet anbringende en overtrædelse af de procedureregler, der er fastlagt i forordning nr. 2943/95, artikel 5, det tredje anbringende en tilsidesættelse af den sanktions-procedure, der er fastlagt i artikel 6 i forordning nr. 2943/95, og af proportionalitetsprincippet, og det fjerde anbringende magtfordrejning.

Det første anbringende om tilsidesættelse af retten til kontradiktion og af »princippet om offentlighed i forvaltningen«

Parternes argumenter

- 25 Sagsøgeren har gjort gældende, at det ifølge fast retspraksis skal anses for at være et grundlæggende fællesskabsretligt princip, at retten til kontradiktion skal iagttages i enhver procedure, der kan føre til en bebyrdende afgørelse.
- 26 Sagsøgeren har anført, at de nederlandske myndigheder siden 1990 har anmodet Kommissionen om at træffe foranstaltninger rettet mod de norske trawlere, der fisker i EF-farvande, og som, ifølge de nederlandske myndigheder, særligt fisker efter tunge, herunder at tilbagekalde og suspendere deres fiskeritilladelser.
- 27 Selskabet har endvidere gjort gældende, at det har taget de nederlandske myndigheder mere end ni år at indsamle de nødvendige data og oprette et dossier, i hvilken periode Kommissionen skulle have foretaget en grundig undersøgelse.

Sagsøgeren har imidlertid aldrig været genstand for en sådan undersøgelse og har aldrig modtaget anmodninger om oplysninger.

- 28 Sagsøgeren har i stævningen tilføjet, at den anfægtede beslutning kun er afslutningen på det felttog mod selskabet, som de nederlandske myndigheder har ført gennem flere år. Sagsøgeren er ikke blevet underrettet om de beskyldninger, som er blevet fremsat mod selskabet, og har derfor ikke haft rimelig tid, set i forhold til, hvor længe undersøgelsen stod på, til at forberede et forsvar på grundig vis. Under disse omstændigheder har den administrative sagsbehandling ikke været undergivet den fornødne offentlighed.
- 29 Som svar på spørgsmål, der i den anledning blev stillet under retsmødet, har sagsøgeren nærmere anført, at Kommissionen ikke kunne støtte ret på den undersøgelse, der var foretaget af de nederlandske myndigheder, eftersom Kommissionen ikke selv var blevet underrettet om, at der foregik en sådan undersøgelse, og der ikke var blevet offentliggjort noget herom.
- 30 Sagsøgeren har endvidere bebrejdet Kommissionen, at den har lagt urigtige faktiske oplysninger, som den havde modtaget fra det nederlandske ministerium, til grund. Da Kommissionen ikke har kontrolleret rigtigheden af disse oplysninger, har den ikke i forhold til sagsøgeren optrådt med den omhu og agtpågivenhed, som man må kunne forvente af den. Sagsøgeren har i den forbindelse særligt påberåbt sig en dom af 6. marts 1995 fra Economische kamer van het Gerechtshof te Arnhem (afdelingen for sager om økonomisk kriminalitet), afsagt over for en tidligere kaptajn på *Kvitsjøen*, der da sejlede under registreringsnummer F 600 M. Ved denne dom skal den nederlandske ret have afvist at tage anklagemyndighedens påstand til følge og frifundet tiltalte for tiltalen om fiskeri med indvendige fangstposer i perioden fra den 20. september 1993 til den 11. marts 1994, som den nederlandske regering henviser til i sin skrivelse af 15. oktober 1999 til Kommissionen.
- 31 Kommissionen har gjort gældende, at sagsøgerens argumenter må forkastes, eftersom Kommissionen selv omhyggeligt har overholdt de gældende bestemmelser på området og ikke har tilsidesat retten til kontradiktion.

Retten bemærkninger

- 32 Det bemærkes, at det ved inspektionen den 7. oktober 1999 blev konstateret, at *Kvitsjøen* i strid med artikel 4 i forordning nr. 894/97 (jf. præmis 4 ovenfor) udøvede fiskeri med indvendige fangstposer, som sammentrækker netmaskernes bredde til under den lovlige bredde på 100 mm, og at *Kvitsjøen* følgelig også havde overtrådt artikel 2 i forordning nr. 50/1999, hvorefter alle de bestemmelser, der gælder for fiskeri i EF-farvande, skal overholdes.
- 33 I henhold til artikel 3, stk. 7, i forordning nr. 50/1999 tilbagekalder Kommissionen licensen og den særlige fiskeritilladelse i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i henhold til forordningen. Endvidere gælder det i medfør af artikel 3, stk. 8, at der i en periode på op til tolv måneder ikke udstedes licens og særlig fiskeritilladelse til fartøjer, for hvilke forpligtelserne i henhold til forordningen ikke er overholdt.
- 34 Kommissionen var således berettiget til at indlede en sanktionsprocedure efter den af *Kvitsjøen* begåede overtrædelse, som blev opdaget ved inspektionen den 7. oktober 1999, og som Kommissionen modtog underretning om ved skrivelse af 13. oktober 1999.
- 35 Sagsøgeren var i øvrigt ved Kommissionens skrivelse af 14. oktober 1999 blevet opfordret til at meddele Kommissionen sine bemærkninger til overtrædelsen i overensstemmelse med forordning nr. 2943/95, artikel 6, stk. 2.
- 36 Eftersom sagsøgeren således har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, hvilket også skete ved skrivelse af 1. november 1999, er selskabets ret til kontradiktion blevet iagttaget.

- 37 Under disse omstændigheder kan sagsøgeren ikke indvende noget mod, at selskabet blev gjort til genstand for en undersøgelse af de påståede overtrædelser af forbuddet mod direkte tungefiskeri, hvilken undersøgelse skal være foretaget af de nederlandske myndigheder over en periode på mere end ni år. Selv hvis en sådan undersøgelse faktisk har fundet sted, er den ikke relevant i det foreliggende tilfælde, eftersom *Kvitsjøen* udøvede ulovligt fiskeri, som blev opdaget den 7. oktober 1999, og som i sig selv, efter de nederlandske myndigheders underretning herom i henhold til artikel 5 i forordning nr. 2943/95, førte til, at Kommissionen greb ind i henhold til samme forordnings artikel 6.
- 38 Det følger ligeledes heraf, at de argumenter, der vedrører den påståede tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og af et muligt princip om offentlighed i forvaltningen, savner enhver relevans. Disse argumenter har alene relation til begivenheder, der indtraf før den overtrædelse, der blev opdaget den 7. oktober 1999, og det var kun denne overtrædelse, der i overensstemmelse med de ovenfor nævnte bestemmelser førte til, at den omhandlede sanktionsprocedure blev indledt.
- 39 Det følger heraf, at anbringendet ikke kan tiltrædes.

Det andet anbringende om overtrædelse af de procedureregler, der er fastlagt i artikel 5 i forordning nr. 2943/95

Parternes argumenter

- 40 Sagsøgeren har gjort gældende, at det fremgår af artikel 5 i forordning nr. 2943/95, at medlemsstaterne skal fremsende en række oplysninger til Kommissionen, såfremt der er konstateret en overtrædelse (jf. præmis 7 ovenfor).

- 41 Ifølge sagsøgeren fremgår det imidlertid af den almindelige inspektionstjenestes skrivelse af 13. oktober 1999 til Kommissionen, at visse af disse oplysninger manglede, uagtet at de skulle fremsendes.
- 42 Selv om skrivelsen af 13. oktober 1999 indeholdt nogle af de påbudte oplysninger, gav den således ikke oplysning om fartøjets navn, dets internationale radiokaldesignal og skibsførerens og rederens navn og adresse.
- 43 Kommissionen har hertil gjort gældende, at der hverken er fastsat bestemmelser om, at de oplysninger, der er opregnet i artikel 5 i forordning nr. 2943/95, er obligatoriske, således at det har ugyldighedsvirkning, såfremt de ikke angives, eller om, at opregningen er udtømmende, eller endog om, at meddelelsen til Kommissionen af disse oplysninger skal ske skriftligt. Underretningen i det foreliggende tilfælde opfylder betingelserne i artikel 5 i forordning nr. 2943/95, eftersom skrivelsen af 13. oktober 1999 gjorde det muligt for Kommissionen at identificere gerningsmanden til overtrædelsen, og idet den i øvrigt indeholder en klar beskrivelse af de konstaterede forhold og af de omstændigheder, under hvilke de har fundet sted.

Rettens bemærkninger

- 44 Det fremgår af tredje betragtning til forordning nr. 2943/95, at der bør fastlægges en samarbejdsprocedure for medlemsstaternes myndigheder for at lette udvekslingen af oplysninger i tilfælde af manglende overholdelse af Fællesskabets retsforskrifter.
- 45 Med det formål for øje er det i artikel 5 i forordning nr. 2943/95 fastlagt, at Kommissionen skal have meddelelse om en række nærmere bestemte oplysninger med henblik på at gøre det muligt for den bl.a. at identificere gerningsmanden til overtrædelsen og at skaffe sig overblik over karakteren af overtrædelsen samt over de sanktioner, der eventuelt allerede er blevet pålagt på nationalt plan.

- 46 Det fremgår af disse bestemmelser, at de i forordning nr. 2943/95, artikel 5, omhandlede oplysninger skal gøre det muligt nøjagtigt at fastlægge overtrædelsens karakter og identificere dens gerningsmand.
- 47 Det skal i det foreliggende tilfælde blot bemærkes, at de oplysninger, som Kommissionen modtog fra de nederlandske myndigheder, gjorde det muligt for den på tilstrækkelig måde at identificere overtrædelsen og dens gerningsmand. Sagsøgeren har i øvrigt ikke gjort gældende, at konstateringen af, at *Kvitsjøen* udøvede fiskeri med indvendige fangstposer, som sammentrækker netmaskernes bredde til under den lovlige bredde på 100 mm, bygger på ufuldstændige oplysninger eller er behæftet med en faktisk vildfarelse.
- 48 Anbringendet kan under disse omstændigheder ikke tiltrædes.

Det tredje anbringende om tilsidesættelse af den sanktionsprocedure, der er fastlagt i artikel 6 i forordning nr. 2943/95, og af proportionalitetsprincippet

Parternes argumenter

- 49 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at selskabet er blevet anklaget for at have begået to overtrædelser, den ene vedrørende direkte fiskeri efter tunge og den anden vedrørende fiskeri med for små netmaskestørrelser. Det har anført, at det fremgår af Kommissionens skrivelse af 14. oktober 1999, at den anfægtede beslutning ikke udelukkende er resultatet af en forundersøgelse vedrørende ulovlige fangstmetoder, der indebærer brug af forbudte net, men at den ligeledes bygger på anklager for direkte fiskeri efter tunge.

- 50 For så vidt angår anklagen for direkte fiskeri er det blevet bebrejdet selskabet, at det ikke har begrænset tungefangsterne til bifangster, som fastsat i bilag I, fodnote 14, til forordning nr. 50/1999. Sagsøgeren har imidlertid gjort gældende, at denne betingelse er overholdt, idet fangsterne af tunge udgjorde mindre end 50% af den samlede fangst.
- 51 For så vidt angår anklagen for fiskeri med for små netmaskestørrelser har sagsøgeren anført, at de herom gældende bestemmelser kun har begrænset betydning for bevarelse af fiskeressourcerne.
- 52 Hertil kommer, at de omtvistede faktiske forhold fandt sted om efteråret, nemlig i oktober 1999, hvorimod vækstperioden for fiskeyngel af tungearten og andre arter ligger om foråret. De forhold, som sagsøgeren er anklaget for, kan derfor ikke have haft så alvorlige følger for bevarelsen og forvaltningen af fiskeressourcerne som påstået af sagsøgte.
- 53 Kommissionens synspunkt savner desuden enhver relevans, eftersom det vedrører fiskeri efter fisk, der ikke har nået mindstestørrelsen, hvilket ikke er tilfældet i denne sag, eftersom de omhandlede fangster vedrører fisk af en lovlig størrelse.
- 54 Sagsøgeren har i øvrigt henvist til, at selskabet, på trods af den systematiske kontrol og de forskellige forhold, som er blevet ført til protokols for dets vedkommende, endnu ikke er blevet idømt nogen straf for at have fisket med for små netmaskestørrelser. Dets fangster er en enkelt gang blevet beslaglagt. Hertil kommer, at medlemsstaternes retsinstanser kun sjældent skrider ind imod sådanne forhold, eller alene idømmer den mildeste straf herfor.

- 55 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at en sanktion som den, selskabet er blevet pålagt, udgør et alvorligt indgreb i dets formue og endog en reel trussel mod dets eksistens.
- 56 I den forbindelse har sagsøgeren anført, at en sådan sanktion aldrig før er blevet anvendt, hverken over for fartøjer, der fører et tredjelands flag, eller over for fartøjer, der fører en medlemsstats flag, heller ikke for betydeligt grovere overtrædelser, som har haft en langt mere indgribende indvirkning på fiskeressourcerne.
- 57 Sagsøgeren mener følgelig, at den sanktion, der er pålagt i denne sag, står i et åbenbart misforhold til de begåede overtrædelser, og at den er i åbenbar strid med sanktionsproceduren, således som den er fastlagt i forordning nr. 2943/95. I den forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at man vanskeligt kan anse indgrebet i dets selskabsformue og den reelle trussel mod dets eksistens for at stå i et rimeligt forhold til den begåede overtrædelse. Selskabet er faktisk truet af konkurs, idet dets bankforbindelse nægter det enhver fremtidig kredit. Hensigten kunne have været nået med andre midler, som f.eks. straffesanktioner på nationalt plan, dvs. bøder, som, selv om de har fuldt ud lige så stor virkning for bevarelsen af fiskeressourcerne, ville være mindre indgribende.
- 58 Kommissionen har understreget, at grundlaget for nærværende sag er én enkelt overtrædelse, nemlig fiskeri med indvendige fangstposser, der bevirker, at maskerne trækkes sammen, hvilket i sig selv udgør en grov overtrædelse af de bestemmelser, der gælder for fiskeri.
- 59 Kommissionen har for det første gjort gældende, at den har anvendt den eneste sanktion, som der var mulighed for i henhold til artikel 3, stk. 7 og 8, i forordning nr. 50/1999, og for det andet, at den ikke har fastsat den hårdest mulige sanktion, som er et forbud mod at fiske i EF-farvande for fiskerfartøjer, der fører et tredjelands flag, i ca. to år.

- 60 I den forbindelse har Kommissionen anført, at de faktiske forholds grovhed, herunder særligt det økonomiske udbytte, som forventedes heraf, de skadelige følger for bevarelsen af fiskeressourcerne og det forhold, at der ikke var idømt nogen nationale sanktioner forud for den dato, hvor den traf den anfægtede beslutning, medfører, at det var berettiget at pålægge den omhandlede sanktion.

Rettens bemærkninger

- 61 Det bemærkes indledningsvis, at Kommissionen i sin skrivelse til sagsøgeren (SG(99)D/10761) for så vidt angår beskrivelsen af overtrædelsen henviste til sin skrivelse af 14. oktober 1999 (jf. præmis 14 ovenfor).
- 62 Hvad først angår sagsøgerens argument, hvorefter Kommissionen i det foreliggende tilfælde har støttet sig på to forskellige overtrædelser af fællesskabsbestemmelserne, bemærkes, således som det er fastslået vedrørende det første anbringende, at Kommissionen indledte sanktionsproceduren efter den af *Kvitsjøen* begåede overtrædelse, som blev opdaget ved inspektionen den 7. oktober 1999. Selv om Kommissionen i skrivelser af 14. oktober 1999 faktisk nævner tungefangsten, skal det bemærkes, at Kommissionen som den overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne, der havde ført den til at indlede den procedure, der er fastlagt i artikel 6 i forordning nr. 2943/95, alene henviste til overtrædelsen af artikel 4 i forordning nr. 894/97, der indeholder et forbud mod anvendelse af anordninger, der bevirker, at maskerne i nogen del af et redskab trækkes sammen eller på anden måde rent faktisk formindskes.
- 63 Det bemærkes således for det første, at Kommissionen i sin skrivelse af 14. oktober 1999 ikke beskyldte sagsøgeren for at have udøvet direkte tungefiskeri. Det skal videre bemærkes, at hver gang Kommissionen har nævnt tungefangsten, har det været i forbindelse med den overtrædelse, der bestod i at formindske maskerne til under den lovlige størrelse. Endelig bemærkes, at Kommissionen, da den bekendtgjorde, at den havde til hensigt at indlede den

procedure, der er fastlagt i artikel 6 i forordning nr. 2943/95, alene henviste til anvendelsen eller opbevaringen om bord af forbudte fangstredskaber eller anordninger, der har indflydelse på redskabernes selektivitet. Kommissionen har således alene taget tungefangsten i betragtning ved vurderingen af det økonomiske udbytte og konsekvenserne for fiskeressourcerne af anvendelsen af det forbudte udstyr.

- 64 Det bemærkes i øvrigt, at det ikke er blevet bestridt, at der er sket overtrædelse af artikel 4 i forordning nr. 894/97.
- 65 Det spørgsmål, som opstår i forbindelse med dette anbringende, er derfor, om det var berettiget at straffe det forhold, at sagsøgeren har anvendt indvendige fangstposer, der bevirker, at den lovlige maskestørrelse trækkes sammen eller formindskes, med tilbagekaldelse af licensen og den særlige fiskeritilladelse og med et forbud mod at opnå disse på ny i en periode på seks måneder.
- 66 I den forbindelse bemærkes, at forordning nr. 50/1999 pålægger fartøjer, der fisker i EF-farvande, forskellige forpligtelser, herunder forpligtelsen til at overholde de bevarelses- og kontrolforanstaltninger og øvrige bestemmelser, der gælder for fiskeriet i EF-farvande (artikel 2, stk. 1).
- 67 Manglende overholdelse af en af disse forpligtelser medfører tilbagekaldelse eller forbud mod udstedelse af licens »i en periode på op til tolv måneder« (artikel 3, stk. 7 og 8).
- 68 Det må fastslås, at forpligtelsen til at overholde de bevarelses- og kontrolforanstaltninger og øvrige bestemmelser, der gælder for fiskeriet i EF-farvande (artikel 2, stk. 1), er af afgørende betydning inden for rammerne af forordning nr. 50/1999. Det er således i denne sammenhæng, at det skal undersøges, om der

er sket tilsidesættelse af den sanktionsprocedure, der er fastlagt i artikel 6 i forordning nr. 2943/95, eller af proportionalitetsprincippet.

- 69 I henhold til artikel 6 i forordning nr. 2943/95 kan Kommissionen, alt efter hvor alvorlig overtrædelsen er, træffe afgørelse om suspension af den særlige fiskeritilladelse, tilbagekaldelse af den særlige fiskeritilladelse eller udelukkelse af det pågældende fartøj fra den liste over fartøjer, der kan opnå en særlig fiskeritilladelse for det følgende år.
- 70 I henhold til proportionalitetsprincippet må sanktionen for manglende overholdelse af en fællesskabsretlig forpligtelse ikke overskride »grænserne for, hvad der er hensigtsmæssigt og nødvendigt for at nå det ønskede mål« (jf. Domstolens dom af 20.2.1979, sag 122/78, Buitoni, Sml. s. 677, præmis 16).
- 71 I det foreliggende tilfælde er der ikke noget, der giver anledning til at formode, at Kommissionen ikke har overholdt den procedure, der er fastlagt i artikel 6 i forordning nr. 2943/95, eller at den har pålagt en sanktion i strid med proportionalitetsprincippet.
- 72 For det første udgør bestemmelserne om netmaskestørrelser et af formålene med Fællesskabets politik for bevarelse af fiskeressourcerne (jf. forordning nr. 894/97, navnlig dens anden betragtning). Anvendelse af anordninger, der har indflydelse på redskabernes selektivitet, udgør følgelig, i henhold til forordning nr. 1447/1999 (bilaget, punkt D), en adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Sagsøgeren kan således ikke med føje gøre gældende, at disse bestemmelser kun har begrænset betydning for bevarelse af fiskeressourcerne, og sagsøgerens argumenter i så henseende er dermed under alle omstændigheder irrelevante, eftersom de ikke fører til, at der kan bortses fra den ubestridte overtrædelse vedrørende sammentrækning eller formindskelse af den lovlige netmaskestørrelse.

- 73 Det er for det andet ikke blevet bestridt, at der på det tidspunkt, hvor Kommissionen traf den anfægtede beslutning, ikke var blevet pålagt nogen national sanktion. Kommissionen har derfor ikke haft anledning til at vurdere rækkevidden af sin beslutning i forhold til nationale sanktioner.
- 74 For det tredje bemærkes, som det er blevet anført af Kommissionen, at eftersom fiskeri med indvendige fangstposer, der formindsker den lovlige maskestørrelse, forbedrer fangstmulighederne, kunne rederen opnå en økonomisk fordel ved den begåede overtrædelse.
- 75 I lyset af overtrædelsens indvirkning på fiskeressourcerne og navnlig på rødspætte- og tungebestanden i ICES-afsnit IV er dens grovhed således godtgjort. Under sådanne omstændigheder kunne Kommissionen med rette pålægge en sanktion som den omhandlede.
- 76 Da såvel den procedure, der er fastlagt i artikel 6 i forordning nr. 2943/95, som proportionalitetsprincippet er blevet overholdt, kan anbringendet ikke tiltrædes.

Det fjerde anbringende om magtfordrejning

Parternes argumenter

- 77 Sagsøgeren har gjort gældende, at konstateringen af overtrædelsen den 7. oktober 1999 og den sanktion, som den førte til, må anses for en skinmanøvre, der er anvendt med det formål at tilbagekalde og suspendere selskabets fiskeritilladelser.

- 78 Ifølge sagsøgeren fremgår det uomtvisteligt af skrivelserne af 7. maj 1993 og 28. juli 1997 fra det nederlandske ministerium for landbrug, naturforvaltning og fiskeri til Kommissionen, at den »offensiv«, der blev indledt af de nederlandske myndigheder, ikke blot havde til formål at pålægge en sanktion for en simpel overtrædelse, men derimod at holde de norske fiskerfartøjer ude af EF-farvandene i den hensigt at forbeholde tungekvoterne for andre fartøjer.
- 79 Sagsøgeren har tilføjet, at en individuel sanktion ikke bidrager til en løsning, og at løsningen burde findes på fællesskabsplan i forståelse med de forskellige berørte parter.
- 80 Sagsøgeren har følgelig gjort gældende, at Kommissionen har gjort sig skyldig i magtfordrejning ved at gå ind på de nederlandske myndigheders krav.
- 81 Kommissionen har hertil gjort gældende, at det følger af fast retspraksis, at der foreligger magtfordrejning, når en institution forfølger andre mål end dem, som den i medfør af sin kompetence er sat til at varetage. I det foreliggende tilfælde har Kommissionen imidlertid anvendt sin beføjelse i henhold til forordning nr. 50/1999, artikel 3, stk. 7 og 8, til at pålægge en sanktion for en alvorlig overtrædelse af bestemmelserne om fiskeri. Den har således ikke forfulgt mål, der ikke er omfattet af denne forordning.

Rettens bemærkninger

- 82 Det bemærkes, at ifølge fast retspraksis kan den omhandlede retsakt kun antages at være udtryk for magtfordrejning, hvis sagsøgeren på grundlag af objektive, relevante og samstemmende indicier godtgør, at der ved udstedelsen af den

anfægtede retsakt er forfulgt andre mål end de angivne (jf. Domstolens dom af 11.7.1990, sag C-323/88, Sermes, Sml. I, s. 3027, og af 12.11.1996, sag C-84/94, Det Forenede Kongerige mod Rådet, Sml. I, s. 5755, præmis 69, samt Rettens dom af 6.4.1995, sag T-143/89, Ferriere Nord mod Kommissionen, Sml. II, s. 917, præmis 68).

83 Sagsøgeren har imidlertid ikke godtgjort, at dette er tilfældet i denne sag. Som det tidligere er fastslået, har Kommissionen anvendt sin beføjelse i henhold til forordning nr. 50/1999, artikel 3, stk. 7 og stk. 8, til at pålægge en sanktion for en overtrædelse af bestemmelserne om fiskeri. Det er ikke påvist, at den anfægtede beslutning blev truffet med henblik på at forfølge andre mål.

84 Anbringendet kan derfor ikke tiltrædes.

85 Det følger af det ovenfor anførte, at Kommissionen skal frifindes.

Sagens omkostninger

86 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør selskabet betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling)

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. december 2001.

H. Jung

Justitssekretær

J.D. Cooke

Afdelingsformand